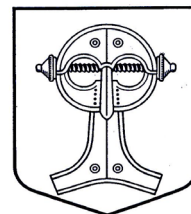

Keīpenes Īvestnesis

2012. gada
27. decembris

Keīpenes pagasta mēnešraksts Nr.243/12

Iznāk no 1991. gada 14. augusta.

Gads aizcilpojīs kā zaķis

Ak, šīs vecā gada pārdomas! Gribot negribot prātā ienāk domas par gadu, kas aizcilpojīs kā zaķis pa mēnešu kalniem un pakalniem - pa janvāra un februāra sniegājiem un ledājiem, caur marta puspelēkajām krāsām, kurām nelielu dzīvīgumu piešķir kūstošā sniega un ledus tērcīšu jautrā iečalošanās un pirmie spilgtie saules stari.

Vēl priekšā aprīļa dubļi, bet aprīļa dubļu šausmas palīdz paciest pirmie vārie zilo vizbuļu ziedīni, kas dabā valdošajā brūnganajā pelēkumā atveras kā zilas, izbrīnītas acis.

Skatoties šajās zilziedu acīs, pārņem pēkšņs prieks – prieks par to, ka jau tūlīt būs vaļā vārti saulei, ziedēšanai, rosībai, skaļumam, smaržām.

Un tad jau kārtā zaļajiem maija pakalniem, pieneņu saulīšu izrotātiem, pa kuriem nūdien gribas cīpot, skriet, kūleņot, rīpot vēja ātrumā.... kamēr ierīpojam jūnija daudzkrāsainajā pļavā....

Jūnijs ļauj izbaudīt, cik skurbiņoši smaržo nopļautā vīstošā zālē un cik pasaule ir krāsaina.

Vēlāk, gulot zem jūlija izplaucētās liepas, klausāties, kā bites dūc medainajos liepu ziedos un

reibstam no šīs saldās smaržas. Tas ir daudz stiprāks reibonis nekā no vīna, jo skar mūsu sirds smalkākās sfēras.

Augustā mūsu acis vēl joprojām žilbina spilgtas un sulīgas krāsas, tikai vakaros nezin kāpēc noskurināmies un iedrebamies: „Auksti!” Rudens pastiepis savās vēsās plaukstas un uzlicis mums uz pleca. Jo tepat jau rudens ir – viena rokas stiepiena attālumā.

Septembris ir krāšņs un bagāts. Tikai šo krāšņumu un bagātību ik pa laikam cenšas izputināt lietis, paplucināt vējš un iznīcināt aukstums.

Un pamazītiņām tas arī izdodas – mēs to pamanām, skatoties uz naktī nomelnējušajām, skumji noliektajām dāliju galviņām.

Oktobra vējš skaistumu, kas vēl nav noplēsts, norauj un iemin dubļos, brīžiem naktīs aiz loga dusmīgi ierēkdamiem un sizdams zarus pret logiem, kā gribēdams mūs iebiedēt.

Taču oktobra vēja suns nav tik briesmīgs kā novembra spokaini pelēkās dienas, kas vīstās miglas vālos, uzsedz tumsas seģeni, ko izrotā ar lietis lāšu krellēm – apnicīgi grabošām un neizteiksmīgām. Vēl tikai kādam spociņam atliek izlīst

no miglas aizkariem!

Tāpēc decembris, kas gan arī nāk ar salu un tumsu, bet bez aukstuma un tumsas atnes sev līdzī arī maigu un pūkainu, visu pasauli baltu padarošu sniedzīņu, šķiet tik maigs un nevainīgs, ka piedodam tam dažas nepilnības. Decembrī uz mirkli piebremzējam savu skrējienu, lai padomātu par to, kas bijis, un sagatavotos jaunam skrējienu.

Jā, kā zaķis pa gada mēnešu kalniem un pakalniem aizcilpojīs gads!

Lai 2013. gadā Jūsu skrējiens pa 365 gada dienu kalniem un pakalniem būtu viegls, mierīgs un līdzsvarots - ja ceļā gadās kādi šķēršļi, lai tos izdodas bez grūtībām pārvarēt! Dienu straujajā ritumā atrodiat laiku, lai apstātos un pabūtu kopā ar saviem tuvajiem un mīļajiem cilvēkiem – lai justos laimīgi, mums pietiek tikai būt kopā ar tiem, kurus mīlam: sapņot, sarunāties ar viņiem, klusēt, domāt par viņiem, domāt vienalga ko - tikai nešķirties, pārējais ir vienaldzīgs! Piestājiet pie ievziedu krūma pavasarī un sajūtiat reibinošo ievziedu smaržu, apgulieties vasaras smaržīgajā, dzīvības pilnajā zālē un pavērojiet mākoņu dejas debesīs! Ik dienas uzsedziet sev smaidu kā lakatu, un redzēsiet – patiešām kļūs siltāk!

B. Mietule

Tas skaistais jubilejas gads

Šā gada decembris ir nozīmīgu dzīves jubileju mēnesis vairākiem ķeipeniešiem. Kā, sasniedzot cienījamus gadu skaitļus, jūtas ķeipenieši – decembra jubilāri – par to stāsta paši gaviļnieki.

Viktorija Skangale.- Pašlaik esmu mazliet apslimusi. Pēc 15 gadu pauzes aizbraucu uz pagasta pensionāru Ziemassvētku balli Ķeipenes tautas namā un pēc tik ilga pārtraukuma mazliet par daudz un par strauju paņēmu dancot ar Pēteri un Jāni – tagad sāp kakls un īpaši labi nejūtos. Bet nekas – tas pāries.

Kāda sagādīšanās! – arī pirms 15 gadiem pensionāru Ziemassvētku pasākums notika tieši manā dzimšanas dienā 17. decembrī – tad man palika 60 gadi. Šogad svinu jau 75. jubileju, un atkal manai jubilejai par godu 18. decembrī pensionāru balle. Nu kā tu neatbrauksi uz balli, ja tik zīmīga sagādīšanās! Labi izballējos, satikos ar pazīstamiem cilvēkiem no sovhoza laikiem – esmu apmierināta.

42 gadus esmu nostrādājusi smagā darbā par slaucēju. Strādāt sāku vēl

Viktorija Skangale pensionāru pasākumā Ķeipenes tautas namā

pusaugu meitenes vecumā. Sākot no 14 gadu vecuma, veselus astoņus gadus ar rokām slaucu 12 gotiņas. Bija ko turēt! Bet jaunībā jau citi spēki un varēšana.

Pirms aiziešanas pensijā strādāju *Naglu* fermā – slaucu 32 govīs, bet tas jau

bija mehanizēts darbs, vairs ne tik grūts kā jaunībā.

Smagais darbs ir atsaucies uz manu veselību – pēdējo gadu laikā esmu pārcietusi septiņas operācijas. Taču nesūkstos un priecājos par katru dienu, kas nodzīvota. Un vecam cilvēkam jau ir tā – viena diena laba, otra – slikta, trešā – ciešama. Nekad nevar iepriekš paredzēt, kāds atnāks rīts, – vai saulains vai lietains, vai miglā tīts. Un nevajag celt brēku un izsamist, ja tas nav tāds, kāds gaidīts!

Mans vecumdienu sapnis ir pārcelties dzīvot uz pagasta ciema centra daudzdzīvokļu mājas dzīvokli un dzīvot siltumā un lai ūdens tecētu no krāna. *Naglu* māja, kurā dzīvoju tagad, brūķ kopā no visām pusēm, pēc ūdens jāiet nezin kur – man tas ir par grūtu. Gribas kaut vecumā padzīvot viegli un bez ikdienišķām raizēm par malku un ūdeni.

Ceru, ka šis sapnis piepildīsies, jo pagasta pārvaldes vadītājs vienu dzīvokli mums ir apsolījis izīrēt.

Turos par spīti gadiem un citiem iesaku turēties!-

Sofija Kalviša.- 8. decembrī man palika 90 gadi. Jubileju nosvinēju bērnu, mazbērnu un mazmazbērnu un citu tuvāko radu lokā. Mazbērni pierunāja mani braukt dzimšanas dienu svinēt uz *Niedrām* – tur plašākas telpas. Mazbērni bija gatavi mani līdz mašīnai pat uz rokām aiznest, lai tikai es braucu.

Nekāda lielā staigātāja vairs neesmu. Un man godīgi jāatzīst – bez citu palīdzības vairs īsti dzīvot nevaru. Visādi jūtos – dažu dienu labāk, dažu – sliktāk. Man nepatīk nešpetno puteņu laiks – tad jūtos nelāga.

Katru dienu cenšos kustēt – izkurinu krāsnis, uzsildu sev meitas Daces sagatavoto ēdienu. Uzvāru tēju vai kafiju un apsēžos virtuvē pie galda. Pa virtuves logu varu vērot ķeipeniešus, kas pa Akas ielu kaut kur dodas savās gaitās. Vismaz kaut pa logu kādu redzu un nejūtos tik atrauta no visas pasaules.

Māsa, kas dzīvo Siguldā, aicina mani pārcelties dzīvot pie viņas. Bet es esmu lauku cilvēks, un mūros skatīties nav manā gaumē.

Ilgus gadus strādāju sovhozā – kopu ap 70 lopu.

20 gadus nostrādāju Ķeipenes bērnu dārzā. Kad strādāju bērnu dārzā, man vienmēr bija savi lopiņi. Cēlos agri, lai apdarītu visus kūts darbus un vienmēr

laikā astoņos no rīta būtu darbā. Manas darbabiedrenes brīnījās, kā es visu paspēju un pie tam vienmēr laikā.

Tagad mani vienīgie lopiņi ir divi kaķi kūtī. Tos pabaro vai nu kaimiņiene Larisa vai kāds cits; vasarā arī pati to kādreiz izdaru.

Viens ķeipenietis man katru dienu sanes malku, atīra celiņus no sniega, ja vajag, un padara citus darbus pēc mana lūguma, par ko es viņam, protams, samaksāju.

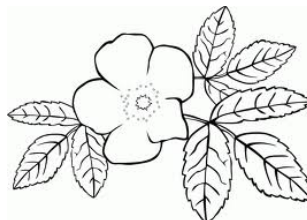
Ēst man gatavo meita Dace, kas ienāk pie manis, kad vien var, atved man pārtiku no veikala un rūpējas par manu veselību. Meita ir ļoti laba pret mani.

Visi mani bērni un mazbērni ir ļabi un gādīgi pret mani, tāpat kā viņi man ir bezgala mīļi un tuvi.

Katru mēnesi telefona sarunās notērēju ap 20 latu, bet man šīs naudas nav žēl, jo svarīgāk par naudu ir uzzināt, kā klājas maniem mīļajiem. Manu tuvo un mīlo cilvēku mīlestība dod man spēku un palīdz dzīvot.-

P.S.

Jubilāre nebija pierunājama fotogrāfēties...

Valdis Denovs.- Ja 80 gadu vecumā cilvēkam nekas nesāp, tad jau ir ļabi! Man nekas nesāp. Apetītes gan nav – mani ārsti slimnīcā pārbaudīja, bet nekādu nopietnu vainu neatrada. Tad jau var dzīvot! Kājas man vairs neklausu – ilgu gadu nostrādāju par traktoristu, tad laikam kājas sabeižu. Tagad meitas un mazbērni ir manas kājas – pienes un atnes man visu pie gultas, apčubina mani, vasarā palīdz man iziet ārā pasēdēt saulītē. Par dzīvi sūdzēties nevaru, tikai šad tad nobirdinu pa asarai – skumstu par to, ka mana sieva Ausma vairs nav kopā ar mani.

Valdis Denovs vecumdienas vada Nogāzēs, meitu uzpasēts un apčubināts.

Esmu dzimis ziemā – 23. decembrī, tāpēc man šis gadalaiks patīk. Tikai nepatīk ziemas aukstums. Bērni ieslēguši sildītāju, lai man silti, un meitas uz manu 80. dzimšanas dienu uzdāvinās jaunu plastikāta logu manai istabai. Tad gan man būs jauki un silti.

Ziemas dienas ir garas – paguļu, pa-

skatos televizoru. Filmas mani neinteresē – skatos raidījumus par dzīvniekiem un klausos šlagerus – tie man iet pie sirds.

Nevaru sagaidīt svētdienu – 23. decembri, kad uz manu 80. dzimšanas dienu sabrauks mani 11 bērni, 23 mazbērni un 9 mazmazbērni. Pat dēls Oskars no Īrijas būs klāt.

Nācās mājai pat vienu sienu izcelt, lai paplašinātu telpas un mēs visi manā jubilejā varētu sapulcēties kopā *Nogāzēs*.

Tas, ka bērni, mazbērni un mazmazbērni būs kopā ar mani jubilejā, ir visskaistākā dāvana manos svētkos. -

2012. gads ķeipeniešu skatījumā

Pārdomās par 2012. gadu piekrita padalīties ģimenes ārste Dace Krievāne.

Jaunajā gadā parasti viens otram vēlam veselību. Vai 2012. gads ķeipeniešiem bijis veselīgs?

Dace Krievāne. – Jā, veselīgs. Vismaz ķeipeniešiem 2012. gadā bija dota iespēja darīt visu, lai gads būtu veselīgs – tepat, Ķeipenē, bija iespēja apmeklēt stomatologu un zobu higiēnistu – gada sākumā uz Ķeipeni bija atbraucis mobilais zobārstniecības autobuss; sievietes varēja veikt krūšu mamogrāfiju, izmantojot Veselības centra 4 mobilā mamogrāfa pakalpojumus, manā ģimenes ārsta praksē varēja saņemt kvalificētas Latvijas – Amerikas Acu centra speciālistes oftalmoloģes Ilzes Žarinovas konsultācijas. Cenšos, lai pagasta iedzīvotājiem būtu iespējams speciālistus apmeklēt, nekur tālu nebraucot. Vai cilvēki šīs iespējas izmanto – tas jau ir katra paša ziņā.

Braucot mājas vizītēs pie saviem pacientiem, redzu, kā viņi dzīvo, kādas ir viņu problēmas. Visgrūtāk klājas vecajiem vientuļajiem cilvēkiem. Piemēram, man ir viens pacients, kuram vismaz reizi dienā būtu jānodrošina silts ēdiens. Pagaidām šis jautājums nav atrisināts.

Tāpat vecajiem cilvēkiem pašiem ir grūti aizbraukt uz ārstu konsultācijām. Autobusu satiksme ir slikta, un cilvēki cienījamajos gados arī vairs nav nekādi autobusu braucēji. Šad un tad iesēdinu cilvēku savā automašīnā un aizvedu pie speciālista. Ko darīt situācijā, kad vecajam cilvēkam nav tuvinieku, kas aizvestu pie ārsta, vai arī ir bērni, kas ļoti aizņemti darbā? Varbūt sociālajam dienestam šādos gadījumos tomēr vajadzētu noorganizēt transportu, kas aizved veco cilvēku uz veselības pārbaudi? Par saprātīgu samaksu, protams. Šīs sociālās problēmas jaunajā gadā būtu jāatrisina. -

Ko Jūs ķeipeniešiem ieteiktu darīt (vai arī nedarīt), lai 2013. gads atnestu mums visiem veselību, nevis

kaudzi slimību?

Dace Krievāne.- Pirmais, ko visiem silti iesaku – savlaicīgi atnākt pie ārsta uz veselības pārbaudi. Ir speciālas valsts apmaksātas veselības pārbaudes programmas katram vecumam. Šīs veselības pārbaudes būtu jāveic obligāti, bet vai tā dzīvē notiek? Diemžēl nē.

Par to, ko jaunajā gadā labāk nedarīt, lai gads būtu veselīgs....Viens no neveselīgākajiem netikumiem ir smēķēšana. Tāpēc iesaku visiem nesmēķēt. 53% gadījumu smēķēšana pasliktina veselību un rada nopietnas problēmas. Elpas trūkums nav nekāds cilvēka draugs.

Kā ārste uzskatu, ka plaušu slimību ārstēšanai nepieciešamās zāles būtu jākompensē 100% apmērā. Pašlaik tā nenotiek. -

Pēc garas un nogurdinošas darba dienas ārste Dace Krievāne dvēselei iepriecinājumu rod ziedu skaistumā un mākslā.

Dzīve ir gana smaga un brīžiem arī garlaicīga, tāpēc ir tik patīkami un

viegli lidināties citam zilā, citam rozā, citam varbūt zaļā sapņu mākonītī. Vai Jums arī patīk pasapņot?

Dace Krievāne. – Kuram gan nepatīk pasapņot! Mans sapņu mākonītis no teikti būs lillā. Lillā ir mana mīļākā krāsa un arī mana krāsa pēc Zodiaka zīmes.

Izsapņoju sapni par rododendru dārzu, un, skat! - pie manas ģimenes ārsta prakses jau iestādīti 44 rododendri! Pa ārsta prakses logu pavasarī vēroju, kā Ķeipenes jaunieši un bērni fotogrāfējās pie ziedošajiem rododendriem. Vēlāk šīs bildes pamanīju „Draugos”. Par to bija prieks. Ir patīkami, ka manis izsapņotais un radītais rododendru dārzs sniedz prieku arī citiem.

Papildus medicīnai esmu mācījusies arī daiļdarzniecību. Mani skolotāji bija rododendru selekcionārs profesors Rihards Kondratovičs un ainavu arhitekts, LLU docente Gundega Lināre. Viņiem prasu padomu un atrādu paveikto.

Lai pavilktu smago dzīves nastu, cilvēkiem ir vajadzīgs kaut kas tāds, kas iepriecina sirdi. Pēc nogurdinošas un garas darba dienas es prieku un dvēselei veldzi gūstu ziedu skaistumā un mākslā. Ja man būtu jāizvēlas starp mākslas grāmatu un medicīnas izdevumu, es labprātāk paņemtu rokās un atvērtu mākslas grāmatu. Protams, ja man steidzami būtu jārisina kāds darba jautājums un jāmeklē padoms medicīnas izdevumā, tad izvēle būtu cita.

Nupat nopirku Paulu Koelju atziņu izlasi „Mīlestība”. Ļoti skaista un laba grāmata, kas arī ir prieka eliksīrs dvēselei. -

Ne tikai sapni par rododendru dārzu Jums ir izdevies īstenot. Pateicoties Jūsu uzņēmībai, divas ēkas Ķeipenes ciema centrā ir paglābtas no iznīcības un ieguvušas jaunu mūsdienīgu izskatu. Vienu no atjaunotajām ēkām – pussagruvušo kādreizējo pirts ēku - patiesībā gandrīz nācās uzcelt no

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

jauna. Kas ir Jūsu dzīves dzinulis un mūžīgais virzītājspēks? Jūs taču varētu strādāt Linezera klīnikā, nevis apkrauties ar papildus darbiem un pienākumiem Ķeipenē un Lauberē. Jūs varētu veltīt laiku sev – atpūsties, paceļot, bet Jūs laiska miera vietā izvēlaties darboties bez brīvdienām un atpūtas.

Dace Krievāne. – Rīgas Austrumu slimnīcas Linezera klīnikā par kardioloģi es strādāju trīs stundas dienā. Bez šī darba man ir divas ģimenes ārsta prakses – viena Ķeipenē, otra – Lauberē. Gribu uzsvērt, ka es visu paspēju paveikt, jo savās ģimenes ārsta praksēs neesmu

viena – mēs strādājam komandā. Tāpēc paldies maniem darbiniekiem, ka abās ārsta praksēs viss kārtībā un es visu varu iespēt!

Kāpēc es tā skrienu un nestrādāju tikai Linezerā? Ķeipenē dzīvo mana 90-gadīgā māte, kurai tomēr ir nepieciešamas manas rūpes un gādība. Pagatavoju mammai pusdienas vai vakariņas, ja vien ir iespējams, katru dienu pie viņas aizbraucu – zinu, kā mana mamma jūtas, ko viņai vajag, sekoju līdzī viņas veselībai. Kalpot mātei man ir svarīgāk nekā aizbraukt kādā eksotiskā ceļojumā vai laiski vaļāties. -

Kādas pārmaiņas Ķeipenē Jūs

gribētu redzēt 2013. gadā un tuvākajā nākotnē?

Dace Krievāne. – Viena pārmaiņa, ko patiešām ļoti vēlos jau vairākus gadus, - lai *Vizbulu* daudzdzīvokļu mājai, kurā man pieder divi dzīvokļi, beidzot tiktu uzlikts jauns jumts!

Tā kā man patīk arī tēlotāja māksla, labprāt gribētu redzēt darbus, ko mākslinieki radījuši vasaras plenēru laikā Ķeipenes pagastā un uzdāvinājuši Ķeipenes tautas namam!

Ķeipeniešiem jaunajā gadā vēlu neieslīgt vientulībā un negatīvismā, jo viss negatīvais atstāj ietekmi uz mūsu veselību! Esiet moži un optimistiski, un gan jau būs labi!-

Balta ziema, balts sniegš, balts prieks, balti ceļi, balti zaķi - šajā vārdu rindā labi iekļaujas arī balts halāts. Viena no baltā halāta valkātājam ikdienā ir Ķeipenes aptiekas vadītāja un īpašniece vienā personā Helga Uljane. Jautājumi viņai.

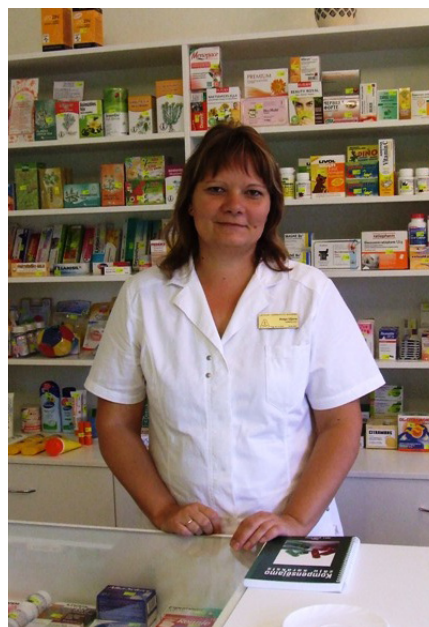
Kāds ir ķeipeniešu pirktaķo zāļu tops 2012. gadā?

Helga Uljane.- Ķeipenē - viss kā Latvijā – vispirktākās zāles ir hronisko sirds un asinsvadu slimību ārstēšanai. Vienu konkrētu šogad visvairāk pirktu medikamentu nevaru nosaukt, jo katram pacientam hroniskās slimības ārstēšanai tiek izrakstītas viņam vispiemērotākās zāles.

Par pārējām zālēm – nav vienas tādas zāles, ko pērk ļoti daudzi. Vitamīnus ķeipenieši iegādājas diezgan maz. Ja pa televizoru reklamē kādu medikamentu, cilvēki dažkārt paahteresējas par to, bet akli nepakļaujas reklāmām un bez vajadzības zāles nepērk.-

Nezināms autors teicis: Nav zāļu pret visām slimībām, taču no visām zālēm ir slimības. Vai piekrītat šim nezināmajam autoram?

Helga Uljane. – Nepiekrītu gan. Cilvēkam taču ir iespējas izvēlēties arī dabīgās homeopātiskās zāles, kas

Helga Uljane visiem novēl jaunajā gadā sevī atrast spēku un gaišumu.

atšķirībā no ķīmiski sintezētajām zālēm nerada blaknes. Tiesa – visām slimībām homeopātisko zāļu nav. -

Ne jau tikai farmaceitiskās zāles cilvēkus ārstē. Ir taču daudz lietu un lietiņu, kas cilvēku iedvesmo, dod spēkus, enerģiju un, radot cilvēkā pozitīvās emocijas un dzīvotgribu, arī palīdz izveseļoties. Kādas zāles – ne

tās tabletēs, kapsulās, zirnīšos, ziedēs, ampulās par naudu nopērkamās, Jūs gribētu ieteikt ķeipeniešiem 2013. gadā?

Helga Uljane.- Nezinu, ko es varētu ieteikt visiem ķeipeniešiem. Katram cilvēkam ir savs iedvesmas un spēka avots. Vienam spēku dod ģimene, otram- maksšķerēšana, ceļošana vai citi vaļasprieki.

Gan jaunam, gan vecam iesaku nestāvēt uz vietas, kustēties un vēlreiz kustēties, jo kustība ir dzīve un dzīve ir kustība!

Ar cieņu noskatos uz ķeipenieci Vilmu Lasmani, kas savos 80 gados regulāri cītīgi nūjo.

Ar apbrīnu noraudzījos, kā 80-gadīgā Valentīna Bērziņa šovasar ierāpās pie *Atvariem* augošajā ābelē. Lai visiem jaunajiem būtu tāda enerģija un veiklība!

Šādi cilvēki iedvesmo mūs visus nečikstēt un nevaidēt, bet iet un darīt, un smaidīt pat, ja kādreiz šis smaids ir caur sāpēm.

Ne klausieties pa radio un neskatieties pa televizoru negatīvās ziņas un informāciju, centieties visur saskatīt un atrast pozitīvo un iedvesmoties no tā! Tad atradīsiet arī spēku un gaišumu sevī. Iekšējais gaišums rada prieku. Priecīgu visiem jauno – 2013. gadu!-

Ķeipenes aptiekas vadītāja Helga Uljane izteica apbrīnu par 80-gadīgās Valentīnas Bērziņas veiklību un spēku. Nevarēju nepajautāt pašai Valentīnai Bērziņai, no kurienes viņai tik cienījamā vecumā vēl tāda enerģija un veiklība.

Valentīna Bērziņa. –Spēks ir manās rokās. Kad biju dēla gaidībās, visus korinšu krūmus izkāpelēju. Dēls piedzima maziņš – svēra tikai 2,050 kg. Tad man daudzi teica – tas tāpēc, ka es,

bērnu gaidīdama, pa kokiem ložņājusī.

Esmu Mērkaķa gadā dzimusi Lauva, bet, neskatoties uz to, ka mana Zodiaka zīme ir Lauva – tāds liels plēsoņa, pati sevi dzīvē aizstāvēt nemāku. Pēc rakstura gan neesmu nekāda balta vecmāmiņa – mīļmāmiņa – varu būt diezgan šerpa.

Vecāmāte mani bērībā un jaunībā mācīja staigāt ar staltu muguru. Šo mācību paturēju prātā uz visu mūžu un

arī brīžos, kad ir grūti un gribas raudāt, paceļu galvu uz augšu, iztaisnoju muguru un cilvēkos vienmēr eju stalta un taisna kā jauns skuķis. Un es arī jūtos kā 18-gadīga – man nepatīk čikstēt un pieminēt par maniem 80 gadiem un dažādām likstām. Tāpēc arī ābelē vēl varu iekāpt bez problēmām.

Esmu dzimusi ilgdzīvotāju dzimtā. Mana tēva māte nodzīvoja līdz 103 gadu vecumam.

Mātes māte 106 gadu vecumā vēl savilka audeklu un auda kolhozam maisus. Viņa nodzīvoja līdz 108 gadu vecumam.

Mana mamma aizgāja mūžībā 88 gadu vecumā. Manai mātai, kas dzīvo Rīgā, ir 84 gadi, bet neviens viņai tik daudz gadus nedos.

Par savu spēku galvenokārt varu pateikties stiprajiem dzimtas gēniem. Protams, arī mani nomāc dažādas slimības, bet, kad saslimstu, nekrītu izmisumā un cenšos no tām izķepuroties.

Dzīve nav bijusi nekāda vieglā – visu mūžu esmu smagi fiziski strādājusi – 17 gadus Madlienas sovhoza lauku brigādē un aizvietoju slaucējas svētku laikā; 16 gadus Rīgas dārzniecībā; 4,5 gadus Madlienas slimnīcā par sanitāri.

Pie Madlienas slimnīcas auga liels pūpolkoks. Kamēr manas kolēģes prātoja, kur ņemt kāpnēs, lai uzkāptu kokā un tiktu pie pūpolzariem, es jau biju pūpolā uzrāpusies. Jo man tās stiprās,

*“Adu tikai zeķes un krauju kaudzītē!”
tā Valentīna Bērziņa.*

darbā norūdītās rokas.

Tagad manas dienas paiet, adot zeķes. Adu tik zeķes un krauju čupiņā. Vienpadsmit zeķu pārus aizsūtīju Ziemassvētku tirdziņam tautas namā, seši pāri stāv mājās noadīti, septītais pašlaik top.

Dzija man sakrauta kaudžu kaudzēm, spēj tik adīt.

Kad apņik adīt, uzsēžos uz velotrenažera un paminos. To daru katru dienu.

Velosipēdu gan šovasar tikai vienu reizi iznesu no dzīvokļa, lai pabraukātos.

Adot daudz ko pie sevis pārdomāju. Atceros vecāku mācību – labāk otram dot, ne no otra ņemt. Šo mācību vienmēr ņemu vērā.

Jaunajā gadā visiem novēlu veselību un lai spēki neapsīkst! Neturiet sirdi jaunumu pret citiem, jo jaunums neko labu nenes! “Labas domas rada labus darbus. Naidu nekad neizdeldē ar naidu. To izbeidz ar mīlestību.”(Buda)-

Kad gribēju ar skolas direktoru Māri Siliņu parunāt par 2012. gada notikumiem Ķeipenes pamatskolas dzīvē, izrādījās, ka direktors ir slimis. Kā vienmēr atsaucīga - skolotāja **Daiga Bombāne** bija tā, kura piekrita atbildēt uz maniem jautājumiem.

Latviešu sakāmvārds māca: „Labas dienas raksti akmenī, sliktas - smiltīs, tad tev vienmēr labi ies.” Kādas ir bijušas labās dienas skolas dzīvē 2012. gadā?

Daiga Bombāne. - Labās dienas ir bijušas tās, kad visi – gan skolēni, gan skolotāji – ir bijuši saskaņā ar sevi un citiem un gājuši viens otram pretī smaidīdami un labā noskaņojumā.

Patīkamas atmiņas man ir par skolotāju ekskursiju, ko izplānoja angļu valodas skolotāja Ieva Sala. Vairākus gadus pēc kārtas mēs, skolotāji, Skolotāju dienā nekur nebraucām, jo nevarējām vienoties, uz kuriem braukt. Šogad ekskursijas maršruts nevienam nebija īsti zināms, devāmies ceļā, pat īsti nezinot, kurp vedīs mūsu ceļš. Ekskursija izdevās lieliska – bijām Valmieras pusē. Negaidītais pārsteigums izdevās – skolotāju ekskursiju varu ieskaitīt pie 2012. gada labajām dienām.

Mani 2012. gadā iepriecināja arī skolēnu sasniegumi – lepojos un priecājos par visiem Ķeipenes pamatskolas skolēniem, kuriem izdevies ko labu izdarīt vai sasniegt.

Un tās sliktās, kuras ierakstāmas

smiltīs?

Daiga Bombāne. – Sliktās? Ir tādas dienas – atnāc uz darbu, ej pa gaiteni un redzi, ka skolēni dara kaut ko sliktu vai arī tev nepamatoti izsaka aizvainojošus vārdus, un tad prieka saulīte, kas bija tevī, reizē ar labo noskaņojumu izdziest un tu sadrūmsti kā melna nakts. Tad arī dusmās izspurdz vārdi, ko nemaz negribējās sacīt un ko tu vēlāk nožēlo. Tās nav labas dienas, kad tā notiek.-

Vai, Tavuprāt, skolēnu domas par labajām un sliktajām gada dienām sakrīt ar Tavu vērtējumu?

Daiga Bombāne. - Daļēji – jā. Es 5. klases skolēniem pasniedzu sociālās zinības, un mēs ar bērniem sociālo zinību stundās pārrunājam šādus jautājumus. Bērni arī jūtas apmierināti un laimīgi, ja vecāki ir labi un saprotoši, skolotāji – smaidīgi, mājdzīvnieciņiem viss ir kārtībā. Bērniem gribas sagaidīt sapratni, mīlestību un ieinteresētību – materiālās vērtības nav svarīgākais ne bērnu, ne arī mūsu, pieaugušo, vērtību skalā. Protams, skolēniem ir arī savas intereses, vecumam atbilstošas. -

Dzīvei esot tādas krāsas, kādas cilvēka iztēlei. Ja Tev iedotu rokās otu un dotu vaļu, ļaujot izkrāsot 2013. gadu – kuras krāsas Tu neželotu un trieptu biežām kārtām un ar prieku?

Daiga Bombāne. – Katrai krāsai ir sava nozīme. Es neželotu balto krāsu, kas mūsu dainās ir visa skaistā, labā un cēlā simbols. Mana mīļākā krāsa ir

rudzupuķu zilā – cerību krāsa. Cerības dzīvē ir vajadzīgas tāpat kā smaids sejā. Tāpēc arī zilo krāsu es netaupītu.

2013. gada zīmējums noteikti būtu raibs, jo tajā taču jāparāda visas nianšes. Tas nozīmē, ka arī bez melnās krāsas neiztikt.-

Labās dienas ir visas tās, kad smaida saulīte nenodziest sejā - tā domā skolotāja Daiga Bombāne.

Kas Tev pašai kā cilvēkam, kā sievietei, kā mātei un vecmāmiņai 2012. gadā sagādāja patiesu prieku?

Daiga Bombāne. – Es nemāku sadalīt laiku – man laiks skrien; nevaru

Turpinājums 6. lpp.

Turpinājums no 5. lpp.

atcerēties, kas īpašs notika tieši šogad. Bet mēģināšu atcerēties.

Priecīgs notikums bija tas, ka mazdēli – Braens (5 gadi) un Brendons (gadiņu vecs) kopā ar vecākiem šovasar bija atbraukuši ciemos no Īrijas. Brendons Latvijā bija pirmo reizi. Tikties ar mazbērniem man ir bezgala svarīgi – es skumstu pēc viņiem un labprāt gribētu ar viņiem biežāk būt kopā.

Vēl jauks notikums bija mana piedalīšanās Oriflame 45 gadu jubilejas svinībās Stokholmā.

Priecājos par to, ka man ir māte, ar kuru varu izrunāties un kura mani saprot un atbalsta vienmēr.

Viena gada nogalē biju aizbraukusi ciemos pie dēla Ginta ģimenes uz Īriju. Jau bija nopirkta biļete atpakaļlidojumam uz Latviju, kad dēls lūdzās, lai palieku kopā ar viņiem sagaidīt Jauno gadu, lai nododu biļeti un tās vietā paņemtu jaunu. Ar vienu sirds daļiņu man gribējās palikt kopā ar dēla ģimeni, bet otra vilka uz Latviju – zināju, ka mani Vecgada vakarā ciemos gaidīs māte – tā ir tradīcija, ka Vecgada vakarā mēs sapulcējamies pie viņas. Es izvēlējos doties uz Latviju, bet vienmēr manī būs skumjas par to, ka dēla ģimene ir tālu prom un ka mēs visi neesam kopā Latvijā.

Un kā ķeipenietei?

Daiga Bombāne. – Kā ķeipenietī mani priecēja jebkura informācija, kur Ķeipene un ķeipenieši bija pieminēti ar labu vārdu.

Labi vārdi 2012. gadā bija gan par *Zušos* atklāto Šūpoļu parku, gan par ķeipenieša Kriša Kalniņa sasniegumiem airēšanā.

Positīvas atsauksmes no draugiem un paziņām dzirdēju arī par S. Eizenšteina komunikāciju centru un kino milžu galdu.

Šie labie vārdi mani kā ķeipenietī patiešām priecē un sasilda manu sirdi.

Kādas izjūtas Tev būs Vecgada vakarā – veco gadu pavadot, jauno – sagaidot?

Daiga Bombāne. – Katrā ziņā ne skumjas. Skumjas un pārdomas drīzāk mani pārņem dzimšanas dienā.

Šogad Vecgada vakarā kā vienmēr pasēdēsim pie mātes, pēc tam liksmosim pagasta tautas namā.

Visiem novēlu ar prieku un liksmību sagaidīt Jauno gadu! Skumjas un nedienas lai paliek vecajā gadā!

Viena no iestādēm, kur ķeipenieši visbiežāk iegriežas, noteikti ir Ķeipenes pasta nodaļa. Kā aizejošo 2012. gadu vērtē visapmeklētākās pagasta iestādes – Ķeipenes pasta nodaļas vadītāja **Zina Bandere?**

Ķeipenes pasta nodaļas vadītāja Zina Bandere.

Zina Bandere. – Tikai ar labu vērtēju aizejošo gadu – pasaules gala nebūs! Tas joks – pasaules galu negaidīju, jo neticu tādām muļķībām.

Spriežot pēc tā, ka ķeipenieši šogad uz Ziemassvētkiem vairāk sūta vēstules un ka gandrīz visas Ziemassvētku un Jaungada atklātnes jau ir izpirktas, domāju, ka atkal esam sākuši dzīvot labāk. Kaut arī krīzes gados cilvēki arī sūtīja apsveikumus, uz tiem naudu neekonomēja.

Viena ķeipeniete – Elizabete Levizere – kolecionē Ziemassvētku un Jaungada kartītes, – viņa arī palīdz pasta nodaļai pildīt pārdošanas plānus, no katras pensijas nopērkot 10 – 15 apsveikuma kartītes. Jauks vaļasprieks! Cik atklātnes viņa jau sakrājusi – neesmu pavaicājusi.

2012. gadā ķeipeniešu vislasītākais preses izdevums bija novada laikraksts “Ogres Vēstis Visiem” – 75 abonenti; otrs ķeipeniešu iecienītākais preses izdevums “Latvijas Avīze” – 32 abonenti; 3. vietā – “Ievas Stāsti” – 23 abonenti; 4. vietā “Ievas Veselība” – 16 abonenti.

Daudz par 2012. gada notikumiem Ķeipenes pasta nodaļas un ķeipeniešu dzīvē pastāstīt nevarēšu, jo man darbā bija septiņu mēnešu pārtraukums – tik ilgi noslimoju. Bet esmu optimiste un vienmēr ceru, ka viss būs labi.

Piekrītu kāda nezināma autora domai, ka vakardiena ir vēsture, rītdiena – noslēpums, šodiena – dāvana. Par dāvanu priecājos, par noslēpumu nelauzu galvu, bet vēsturē daudz nerakņājos.

Laimīgu un prieka pilnu visiem jauno 2013. gadu!

*Paņem mani pie rokas
Un aizved caur puteņu mirgu,
Paņem mani pie rokas
Kā savu meiteni pirmo,
Paņem mani pie rokas
Un - lai pār mums mūžtība virmo,
Ak, tas jau nekas, vien sīkums,
Ka mati tev deniņos sirmo.*

*Paņem mani pie rokas
Tik liegi, kā svece plīvo,
Paņem mani pie rokas
Kā bērnu, ko visi mīlo,
Paņem mani pie rokas
Tik silti, kā saule zviļo,*

*Jo mūžiem un aizmūžiem pāri
Vien MĪLESTĪBA dzīvo. (D. Gasūna)*

Stipra ģimene ir stipras valsts pamats. Tāpēc sveicam visas ģimenes, kas 2012. gadā svinēja apaļas kāzu jubilejas:

Lindu un Aivaru Strelčus Saules kāzu (20) jubilejā (28.02.);

Inesi un Ivo Daugaviēšus Saules kāzu (20) jubilejā (07.03.);

Ivetu un Vladimīru Rudņikus Pērļu kāzu (30) jubilejā (13.03.);

Rītu un Arvidu Lasmaņus Safīra kāzu (45) jubilejā (30.04.);

Ilgu un Voldemāru Sirsoņus Smaragda kāzu (55) jubilejā (12.05.);

Adeli un Imantu Goldbergus Smaragda kāzu (55) jubilejā (01.06.);

Mudīti un Vītautu Vaičiulēnus Kristāla kāzu (35) jubilejā (04.06.);

Veltu un Jāni Svenčus Smaragda kāzu (55) jubilejā (08.06.);

Ļubovu un Pēteri Rudņikus Ceriņu kāzu (5) jubilejā (29.06.);

Ingu un Kārli Irbenus Ceriņu kāzu (5) jubilejā (21.07.);

Sarmīti un Jāni Lediņus Sudraba kāzu (25) jubilejā (15.08.);

Daigu un Gunāru Meļņus Pērļu kāzu (30) jubilejā (21.08.);

Viktoriju un Gintu Renčus Rožu kāzu (10) jubilejā (05.10.);

Valdu un Juri Putniņus Kristāla kāzu (35) jubilejā (22.10.);

Teklu un Sīmani Čeirānus Zelta kāzu (50) jubilejā (26.10.);

Jeļenu un Pēteri Korsakus Sudraba kāzu (25) jubilejā (31.10.);

Raisu un Voldemāru Millerus Safīra kāzu (45) jubilejā (20.11.);

Veltu un Ilmāru Dišlerus Zelta kāzu (50) jubilejā (22.12.);

Edītu un Pauli Lambertus Kristāla kāzu (35) jubilejā (24.12.);

Līgu un Raivi Mačuku Saules kāzu (20) jubilejā (26.12.)

Vār gadīties, ka kāda ģimene paliek neapsveikta, jo mums nav datu bāzes par laulībām. Tāpēc neņemiet ļaunā, ka tā noticis. SVEICAM ARĪ TĀS ĢIMENES, KAS ŠEIT NAV PIEMINĒTAS!

Labie vārdi ir kā auglīgs lietus

Iepriekšējā mēneša „Ķeipenes Vēstnesī” aicināju visus, kuri grib kādam pateikt dienu steigā nepateikto paldies, to izdarīt ar pagasta avīzes starpniecību. Uz šo aicinājumu gan lielas atsaucības nebija. Par to gan nav jāskumst – drīzāk jāpriecājas, ka cilvēkiem šogad ir bijis gana laika kopā būšanai un sarunām ar saviem tuviniekiem, draugiem, paziņām, darbabiedriem un arī gana laika labajiem vārdiem, kurus ir tik patīkami dzirdēt un saņemt, jo „labie vārdi ir kā auglīgs lietus, dziļi slēptām sēklām dzīvību spēj dot. Veldzē tikko uzdīgušos dzietus, pāri siltumu un gaismu starojot.” (O. Skuja)

Tomēr viena ķeipeniete par savu aktīvo un nesavtīgo sabiedrisko darbošanos ir izpelnījusi jaukus pateicības vārdus. Šī ķeipeniete ir **Daina Zēmele**, kurai veltīti daudzu Ķeipenes pagasta pensionāru labie vārdi:

„Dainīt! Sirsnīgi pateicamies par to, ka Tu mums tāda esi – enerģiska, aktīva, iniciatīvas un izdomas bagāta, un ka Tu ar savu enerģiju esi spējusi izkustināt un iekustināt arī mūs, pārējos Ķeipenes pensionārus! Pateicoties Tev, esam šogad gan trīs reizes aizbraukuši ekskursijā pa Latviju, gan regulāri braukuši iepirkšanās braucienos uz Ogrī vai Aizkraukli, kas trūcīgajos pensionāru maciņos palīdz iekonomēt kādu latiņu!

Tu mūs visus aicini uz pensionāru spēļu pēcpusdienām Ķeipenes vides centrā un uz daudzām citām aktivitātēm – mums pārējiem atliek vien Tev atsaukties un sekot! Un mēs sekojam arī – gan kopā ar Tevi veselības uzlabošanas nolūkos rāpojam pa tautas nama grīdu, Ineses Ziņģītes lekcijas iedvesmotas; gan nūjojām; gan sanākam kopā, lai apspriestu un risinātu pensionāriem aktuālus jautājumus un problēmas.

Tagad mūsu visu aktuālākais jautājums ir pensionāru biedrības nodibināšana,

Pagasta pensionāru sirsnīgs paldies Dainai Zēmelei(attēlā).

kas pavērtu jaunas iespējas un ļautu iesaistīties projektu konkursos un saņemt naudiņu, kas lieti noderētu mums, pensionāriem, dažādu ideju īstenošanā.

Vēlreiz sakām Tev paldies par gada garumā paveikto, novēlam Tev jaunajā gadā veselību, daudz interesantu ideju un neizsīkstošu enerģiju!

„Kauss var tikt piepildīts, ja tas jau iztukšots. Cilvēks var tikt piepildīts, ja viņš no sevis ir dāvājis citiem – piepildīts gan ar gudrību un atziņu, gan ar ticību un mīlestību, gan ar prieku un mieru!”(Ē. Delpers) Novēlam Tev visu to labāko!”

Topošās pensionāru biedrības „Avotkreses” biedru vārdā – **Skaidrīte Sarkalne un Mārīte Ozoliņa**

Sludinājumi

Ķeipenes pagasta z/s „Ķenteni” **pārdod ābolus**. Cena Ls 0,30 – Ls 0,40/kg. **Zvanīt Daigai, tālr. Nr.29438234.**

Laikrakstu „Ķeipenes Vēstnesis” 2013. gadam var abonēt līdz 2013. gada 29. janvārim. Laikraksta gada abonēšanas maksa **Ls 2,40.**

Kā pareizi novēlējumā laimīgu jauno gadu rakstāms vārds jaunais?

Ja, rakstot *laimīgu jauno gadu*, vēlam laimīgu visu nākamo gadu, tad nav pamata vārdu *jauno* rakstīt ar lielo sākumburtu, jo vārds *jauno* lietots sugasvārda funkcijā. Tomēr nebūtu iebildumu arī pret vārda *jauno* rakstību ar lielo sākumburtu, šādi vārdam piešķirot īpašvārda funkcijas. Ar lielo burtu noteikti rakstāms svētku nosaukums **Jaungada diena**.

Ķeipenes pagasta pārvaldes lēmumu apskats

Š.g. decembrī Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs V. Sirsonis pieņēmis trīs lēmumus:

6. decembrī lēmumu uz gadu pagarināt dzīvojamās telpas īres līgumu ar īrnieku J. Kokinu;

6. decembrī lēmumu piešķirt no Ogres novada Ķeipenes pagastā esošā nekustamā īpašuma „Anta”, kopējā platība 18,55 ha, atdalāmajām zemes vienībām šādus nosaukumus: „Biteni”, „Liepiņi” un „Mežotnes”;

14. decembrī lēmumu izīrēt J. Sergejevai uz gadu pašvaldībai piederošo dzīvojamo platību „Vecā skola”-1.

Lēmumu apskatu sagatavoja sekretāre **B. Mietule**.

Līga un Raivis Mačuki

No siltiem vārdiem siltas jūtas dzimst, Kūst ledus dvēselē, kas gadiem krājas.

No siltiem vārdiem asas sāpes rimst, Un rodas sajūta, ka beidzot esi mājās. No siltiem vārdiem ļaunie vārdi kusīs,

Tie siltās jūtās nevar patverties.

Kad ledus gabals sirdī beidzot kusīs, Tad laimes putnam būs kur padzerties.

No siltiem vārdiem nevajaga būties, Jo siltu jūtu nevar būt par daudz.

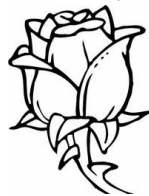
Varbūt ir vērts tiem acīs palūkoties, Varbūt, ka tos par mīlestību sauc.

(I. Šteinberga)

Līgai un Raivim Mačukiem

Saules kāzu jubilejā
mīlestības pilnus

svēcienu sūta **radu saime!**

Balto krāsu man neatņemiet! -
Baltos gubu mākoņus
Un gulbjus,
Baltas domas melnajās naktīs
Un sapņus baltus un vieglus!

Balto krāsu man neatņemiet,
Kaut manu likteni lemiat -
Balto ļaujiet paturēt,
Nenoskaudiet!

Kad dzīve dienu molbertā
Jauks melnas pusnakts ēnas,
Likšu klāt balto krāsu,
Piejaukšu balto, tīro un silto,
Un gleznošu mīlestību!

Gleznošu baltu mīlestību
Pār dzīves molbertu pelēko -
Baltus gulbjus baltos mākoņos,
Siltas acis un plaukstas,
Gleznošu dzīvi gaišos toņos.

Balto krāsu man neatņemiet,
Kaut manu likteni lemiat!
(G. Salna)

Decembra gaviļnieki!

Ziema Jums šogad balto krāsu uz
dzimšanas dienām ir uzdāvinājusi!
Lai tik baltas un mirdzošas kā tikko
uzsnidzis, maigs un pēdu neskarts
sniegs Jūsu dienas visa nākamā
dzīves gada garumā! Priecājieties
par to, kas Jums dots, nebēdājiet par
to, kā Jums nav! „Kur ir prieks, tur
ir atkal cerība un viss cits, kas dzīvi
sasilda un dod tai jaunas krāsas”.
(K. Skalbe)

Kultūras ziņas

Š.g. 31.decembrī plkst.22

Ķeipenes tautas namā

Jaungada nakts pasākums.

Aicinām kopā pavadīt Veco un
sagaidīt Jauno gadu! Pasākumā uzstāsies
dziedātāja Inese Bumbiere - Kaže ar
grupu. **Ieejas maksa 3 lati.**

Mums mūža gadi doti
Kā likteņa rota.
Ne vienmēr piepildīti
Sapņi tos rotā.

Gan maldus, gan cerību pārles

Un smagas dienas
Ar ticību labajam nesam,
Un, norokot nedienu

Nastas zem akmens,

Vien Dieviņam lūdzam,

Lai atpestī mūs no ļauna

Un stiprina ticībā,

Lai katru dienu

Sākam no jauna cerībā,

Ka vizbuļu ziedi

Katru pavasari zied.

(G. Salna)

Silti, silti sveicieni ķeipeniešiem,
kuri decembrī sasnieguši tiešām
cienījamus dzīves gadu skaitļus:

Sofijai Kalvišai

90. dzimšanas dienā (8.decembrī),

Helēnai Saušai

85. dzimšanas dienā (17.decembrī),

Valdim Denovam

80. dzimšanas dienā (23. decembrī),

Rasmai Lindei

80. dzimšanas dienā (28.decembrī),

Rūtai Zelcai

80. dzimšanas dienā (28. decembrī),

Viktorijai Skangalei

75. dzimšanas dienā (17. decembrī),

Margrietai Beķerei

75. dzimšanas dienā

(25. decembrī)!

Visiem jubilāriem vēlam veselību,
spēku un optimismu! Neļaujieties
skumjām par aizgājušajiem gadiem,
saglabājiet sirdī dzīvesprieku, jo
« sirdsprieks dod cilvēkam enerģiju,
un līksmība paldzina mūžu »!
(Eklēsiasts)

Mūžībā aizgājuši

Veļu māte neatļāva
Manam ceļam tālāk iet,
Un es aizmigu, kad saule
Tikko rīta pusē zied.

Tagad tikai ziedi stāsta,
Ka es biju pasaulē,
Sniegi manu kapu glāsta,
Man vairs nevajag neko...

Patiesas skumjas par mazuliša
Rolanda Lotāra Romanovska
aiziešanu mūžībā **7. decembrī**
mēneša vecumā.

Vēl bija jādzīvo,
Vēl jāskata bija daudz dienu
spožums

Un klusās naktīs sapņiem

Jāļaujas.

Vēl daudz bij ņemams,

Dodams, mijams,

Bet stunda nolikta bij dvēselei,

Kad mieru rast. (Rainis)

27. novembrī 35 gadu vecumā

aizsaulē pāragri aizgājis

Andris Serds.

Baltā ziemas rītā klusi
Nāves jūrā ieplūdusi
Dzīves upe tava..... (P. Bārda)

11. decembrī 73 gadu vecumā
mūžībā aizgājusi

Ilga Gobiņa.

Patiesa līdzjūtība mūžībā
aizgājušo tuviniekiem.

Aktuāla informācija

SIA „Ķilupe” un Ogres SIA
„Marss” aicina uzņēmumu un iestāžu
vadītājus, kā arī daudzdzīvokļu
māju un privātmāju iedzīvotājus,
kas noslēguši līgumus par sadzīves
atkritumu izvešanu, nodrošināt, lai
atkritumu konteineri nebūtu iesaluši
un ieputināti sniegā un lai tiem būtu
iespējama piekļuve ar atkritumu vedēju
transportu!

Pretējā gadījumā atkritumu konteineri
var palikt neizbērti un Jums nebūs, kur
likt savus sadzīves atkritumus!